

Per JesusR el dl., 01/10/2018 - 11:51

Ahir ens vàrem trobar amb la Mònica 03. Feia molt de temps que no ens vàiem i teníem pendent una caminada no gaire llarga, perquè s'està refent de tants mesos a l'hospital. Feia bona cara, estava una mica prima i més o menys com sempre, animada.

Més amunt de la carretera de les Aigües hi ha una petita explanada des de la qual es veu tot Barcelona. Asseguts en silenci, la miro i recordo la seva interessant història. Comença la conversa i es va centrant en les dimensions espirituals que ha viscut durant l'estada a l'hospital. No sabia com transmetre a tants amics i amigues que l'aprecien el que em va dir, però una realitat és evident: la Mònica 03 gaudeix del do de la meditació i viu centrada en Jesús i el seu projecte.

Vaig estar uns dos mesos aïllada. Si algú em venia a veure anava tapat i no podia acostar-se'm, perquè qualsevol bacteri podia desfer el dur tractament que em feien. La meua cambra era una verdadera ermita sanitària. I no sols ho va ser per fora, sinó també per dintre meu.

Recordo sobretot una nit que meditava com Jesús, després d'un dia de conflictes, en el qual els guàrdies del temple el volien agafar però no varen poder-ho fer per temor de la gent, Ell es va retirar tot sol a la muntanya de les Oliveres. Jo contemplava Jesús i anava entenent, més enllà de les paraules i dels sentiments, el que li passava per dins. No t'ho sé explicar, però era com una connexió entre l'aïllament de la cambra de l'hospital durant les hores de la nit i el silenci absolut del Jesús interior. Connexió... potser aquesta és la paraula... Feia molt de temps que no ho sentia com en aquella nit llarga i emocionant de l'hospital. Potser des que vivia a Moxos, abans de fer-me monja.

Ja queia la tarda, i estàvem de tornada. Jo pensava com una senzilla frase de l'Evangeli, en un moment determinat, té la possibilitat de connectar amb el que estem vivint.

En arribar a casa vaig cercar el text que diu així: "I cadascú se'n va anar a casa seva. Jesús, però, se'n va anar a la muntanya de les Oliveres."

És la força, la inspiració, el desvetllament i la profunda bellesa de la Paraula.
